

РЕШЕНИЕ

№ 12009

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав,** в публично заседание на 23.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11213** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез В. Г. Г., в качеството на пълномощник, срещу Ревизионен акт №Р-22221422005480-091-001 от 06.04.2023 г., издаден от ТД на НАП С. град и потвърден с Решение № 1501/20.10.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 64 800,00 лв. за данъчен период месец август 2022 г. и е определен ДДС за внасяне в размер на 329,28 лв. и лихва в размер на 19,91 лв., при деклариран от дружеството данък за възстановяване в размер на 64 470,72 лв.

Счита, че РА е необоснован и незаконосъобразен, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Излага твърдения, че реалността на доставките се доказва с представените в хода на ревизията писмени доказателства, а процесните фактури са издадени законосъобразно към момента на възникване на данъчното събитие, т.е. налице е данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.114 от ЗДДС и е изпълнено условието на чл.71, ал.1, т. 1 от ЗДДС. Позовава се на съдебна практика на СЕС. Искането до съда е за отмяна на оспорения ревизионен акт.

Жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява в открито съдебно заседание от адв. З., която поддържа жалбата и счита същата за основателна. Претендира присъждане на разноски в производството съобразно представен списък.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. М., счита жалбата за неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 5 836 лв. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, който е по-висок с 1500 лв. от определения минимален в наредбата.

СГП, изразява становище за неоснователност на жалбата.

По фактите.

Жалбоподателят „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД е регистриран като земеделски производител на 10.04.2020 г. Извършваната дейност през ревизирания период е отглеждане на трайни насаждения – лешници върху площ от 289 дка в местността „Сухи дол“, в землището на [населено място], обл. С. и продажба на опаковъчни кутии.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221422005480-020-001 от 18.10.2022 г., връчена на 24.10.2022 г. електронно, по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК, е възложено извършването на ревизия на „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД за установяване на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода от 01.08.2022 г. до 31.08.2022 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от датата на връчване тече определеният двумесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 24.12.2022 г. По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е продължен до 24.01.2023 г. със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221422005480-020-002 от 23.12.2022 г., връчена електронно на 29.12.2022 г. и до 24.02.2023 г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221422005480-020-003 от 20.01.2023 г., връчена електронно на 25.01.2023 г. Така цитираните заповеди са издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

Ревизията е възложена във връзка с подадена за месец август 2022 г. справка-декларация /СД/ по ЗДДС с вх. №22142935616 от 14.09.2012 г., в кл. 80 на която е посочен данък за възстановяване в размер на 64 470,72 лв., на основание чл. 92, ал. 3 от ЗДДС.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221422005480-092-001 от 10.03.2023 г., връчен електронно ведно с доказателствата, на 10.03.2023 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното дружество не е подадено писмено възражение срещу направените предложения за установяване на задължения в РД.

Ревизията е приключила с издаването на РА №Р-22221422005480-091-001 от 06.04.2023 г., издаден от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 02.05.2023 г.

С цел събиране на доказателства, необходими за провеждането на ревизията, са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество са връчени по електронен път искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221422005480-040-001 от 04.11.2022 г. и №Р-22221422005480-040-002 от 12.12.2022 г., в отговор на което са представени такива.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на пряк и предходни доставчици на ревизираното лице. Резултатите от контролните действия са отразени в съставените протоколи за извършени насрещни проверки (ПИНП).

С Протокол №Р-22221422005480-ППД-001 от 31.10.2022 г. са приобщени доказателства, събрани при извършена на жалбоподателя проверка по прихващане или възстановяване с УИН №П-22221422164911 за период, съвпадащ с ревизирания.

В хода на ревизията е установено, че за месец август 2022 г. жалбоподателя е упражнил право на приспадане да данъчен кредит по доставки на резервни части, препарати, гориво, материали общо в размер на 65 898,82 лв., в т.ч. данъчен кредит в размер на 64 800,00 по издадени от „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] фактури, както следва: №[ЕГН]/05.08.2022 г., №[ЕГН]/10.08.2022 г., №[ЕГН] от 19.08.2022 г., №[ЕГН]/24.08.2022 г. и №[ЕГН]/30.08.2022 г. Всяка една от тях е за доставка на 1 125 литра течен тор, на стойност 64 800,00 лв. и ДДС 12 960,00 лв.

От ревизираното лице са изискани документи и обяснения за получените от „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД доставки и използването им за последващи облагаеми такива. От представените обяснения, било установено е, че се касае за доставки на течен тор, който е вложен в лешниковата градина на ревизираното лице, като торенето е извършено със земеделски инвентар /навесна вентилаторна пръскачка и трактор/, собственост на дружеството. Стоката е транспортирана с товарен автомобил „Г. уолл С. 5“ с рег. №С., собственост на „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД, управляван от В. Г., назначен на трудов договор. Обяснено е, че течният тор е опакован в пластмасови туби с вместимост 20 литра, получен е от склад на „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД, находящ се в [населено място],[жк], [улица], за което са съставени и подписани приемо-предавателни протоколи. Уговореното между страните възнаграждение е в размер на 388 800,00 лв. и следва да бъде заплатено по банков път. Съгласно сключения договор цялостно плащане за доставките се дължи до шест месеца от доставката и към момента не е извършено изцяло разплащане за получените стоки.

На „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД е извършена насрещна проверка, резултатите от която са отразени в Протокол за извършена насрещна проверка №П-16001622195991-141-001 от 23.11.2022 г. Във връзка с връчено Искане за представяне на документи №П-16001622195991-040-001 от 02.11.2022 г., от проверяваното лице са представени копия на: горесцитираните фактури; Договор за доставка на течен тор от 01.08.2022 г., сключен между „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД /продавач/ и „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД /купувач/; фактури №[ЕГН] от 05.08.2022 г., №0000000065 от 10.08.2022 г., №1000000066 от 19.08.2022 г., №[ЕГН] от 24.08.2022 г. и №[ЕГН] от 30.08.2022 г., издадени от „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като всяка една е за доставка на 1125 л. течен тор, стойност 57 262,50 лв. и ДДС 11 452,50 лв.; приемо-предавателни протоколи; Договор за доставка на течен тор от 01.08.2022 г., сключен между „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД /продавач/ и „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД /купувач/; оборотна ведомост за месец август 2022 г.

Направен е анализ на оборотната ведомост, съставена към 31 август 2022 г. и е установено, че „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД не е извършило плащане по издадените

фактури, тъй като сметка 411 Клиенти е с крайно дебитно салдо в размер на 388 800,00 лв. Получените доставки на течен тор от „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕСЪНЪЛ“ ЕООД са отразени по дебита на сметка 301 Доставки.

Извършени са проверки в информационните масиви на НАП, от които било установено, че в дневника за продажби за месец август 2022 г. „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД е отразило фактура №[ЕГН] от 19.08.2022 г. с данъчна основа в размер на 129 600,00 лв. и ДДС 25 920,00 лв. Констатирано е, че така посочената данъчна основа се формира от стойността на данъчните основи по фактури №0000000003 от 05.08.2022 г. в размер на 64 800,00 лв. /същата не е отразена в дневника за продажби за месец август 2022 г./ и №[ЕГН] от 19.08.2022 г. в размер на 64 800,00 лв., като дължимият ДДС в общ размер на 25 920,00 лв. е начислен от дружеството съгласно чл. 86 от ЗДДС.

На „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД е извършена допълнителна проверка, която е приключила с Протокол за извършена насрещна проверка №П-16001622222395-141-001 от 25.01.2023 г., съгласно който проверяваното лице е представило документи, изискани с Искане за представяне на документи №П-16001622222395-040-001 от 13.12.2022 г.

Извършена е насрещна проверка и на „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕСЪНЪЛ“ ЕООД /в качеството му на доставчик на „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД/, приключила с Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221022221343-141-001 от 10.03.2023 г. В отговор на връчено Искане за представяне на документи №П-22221022221343-040-001 от 12.12.2022 г., от проверяваното лице са представени издадените на „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД 5 фактури /описани на стр. 7 в РД/, придружени с приемо-предавателни протоколи, в които не е посочено място на предаване на стоките, като липсват и имена на лицата, които са предали и приели стоките и положили подписите в документите. Относно вид, качеството и разфасовката на стоките - течен тор е приложена снимка на туба с етикет Bio BOOST, BIOCANNA, както и указание за използване на тор BIOCANNA на български и чужд език. Според органите по приходите, от снимката не е видно каква е разфасовката в литри. Установено е, че приложеното указание е от сайта www.canpa.bg/biocanpa и съдържа данни, в кой етап от прилагането на продукта, колко мл от продукта на 10 литра вода да се използва. От същия сайт е установено, че разфасовката на тубата от приложената снимка е 10 литра. От „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕСЪНЪЛ“ ЕООД не е представено обяснение относно количеството и разфасовки на съдовете, в които е доставена стоката.

От страна на ревизираното лице са представени и допълнителни доказателства, а именно; Договор за доставка на течен тор от 01.08.2022 г., сключен между „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕСЪНЪЛ“ ЕООД /продавач/ и „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД /купувач/, в който не са договорени цени, вид, качество, разфасовки, количества на стоките; хронологичен регистър на „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕСЪНЪЛ“ ЕООД от 01.08.2022 г. до 31.08.2022 г. на сметка 411; фактура №[ЕГН] от 26.10.2020 г., издадена от „ОС-СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с ДО 256 500,00 лв., ДДС 51 300,00 лв. и предмет „по договор“; приемо-предавателен протокол от 26.10.2020 г., съгласно който „ОС - СТРОЙ“ ЕООД предава на „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕСЪНЪЛ“ ЕООД течен тор 6000 л., в който не е посочено мястото на предаване, нито лицата, които са подписали протокола, като предал и приел стоката.

Връчено е ново Искане за представяне на документи №П-22221022221343-040-002/26.01.2023 г., с което са изискани: договор с „ОС-СТРОЙ“ ЕООД, във връзка с който е издадена фактура №[ЕГН]/26.10.2020 г.,

документи за търговските обекти, от които е извършвана дейност и доказателства с конкретни данни за адресите на обектите - магазин и склад, в които са съхранявани стоките и извършени продажбите по представените фактури и др.

В отговор на искането са представени: фактура №[ЕГН] от 26.10.2020 г.; Договор за покупко-продажба на оборудване от 15.07.2020 г. с Приложение 1 /снимки на оборудване/, допълнително споразумение от 28.09.2020 г. към цитирания договор. Ревизиращият екип е установил, че е с предмет - доставка на оборудване, съгласно приложение 1 и с него не са договорени доставки на течен тор. В него няма договорени цени и количества, а само е посочено, че купувачът дължи цената и продавача обезпечава вземането си със Запис на заповед. В приложението е вписано „течна тор Bio Boost“ с приложена снимка на туба с етикет, който не съдържа информация за разфасовката, само име и марка на артикула Bio BOOST, BIOCANNA. Не е вписано количество, качество, опаковки, мярка. От „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД са представени и два приемо-предавателни протокола от 26.10.2020 г., като единият е за доставка на оборудване, описано по вид и количество /брой/, подписан с печати на „ОС - СТРОЙ“ ЕООД и „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД. Вторият приемо-предавателен протокол от 26.10.2020 г. е за доставка на течен тор 6000 л. и в него има положени само подписи, без печати на дружествата. Липсва място на получаване и предаване на стоката и не са вписани данни за лицата предали и получили стоката.

Във връзка с произхода на стоките са представени фактура /Invoice/ №0...0002435 от 12.10.2020 г. на стойност 131 148,37 евро от UNI CO S.R.L. /Италия/ с VIN №IT09774790159 с приложен транспортен документ. Във фактурата /съставена на чужд език без превод/ е вписано оборудване за 53 685,65 евро и Liquid Fertilizer, количество 6000 без мерна единица за 77 460,72 евро. Не е вписана марка на течен тор. Представен е и транспортен документ за 1 /един/ MC PALLET, 74000 кг. и описаното във фактурата оборудване за 53 685,65 евро и Liquid Fertilizer, количество 6000 без мерна единица за 77 460,72 евро. Адрес на доставка С., [улица].

От извършени служебни проверки в информационната система на НАП било установено, че „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД е включило в дневника си за продажбите и СД за ДДС за месец август 2022 г. издадените на „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД фактури. Фактура №[ЕГН] от 26.10.2020 г., издадена от „ОС-СТРОЙ“ ЕООД е включена в дневника за покупките за месец октомври 2020 г. на „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД с ДО 256 500,00 лв., ДДС 51 300,00 лв. и предмет „по договор“, и дружеството е упражнило по нея право на приспадане на данъчен кредит. Правомерността на упражненото право е било предмет на изследване при извършена ревизия на „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД по ЗДДС за месец октомври 2020 г. Въз основа на представени при ревизията на „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД счетоводни документи - оборотна ведомост за месец октомври 2020 г., хронологичен регистър, оборотна ведомост и главна книга за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. е установено, че доставката по фактура №[ЕГН] от 26.10.2020 г. е осчетоводена на 26.10.2020 г. по кредита на сметка 602/3 и по дебита на сметка 401. Към 31.12.2020 г. няма заведени стоки, които да са предмет на последваща продажба от страна на „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД. Извършена е и насрещна проверка на „ОС-СТРОЙ“ ЕООД, резултатите от която са обективирани в Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221423018084-141-001 от 02.03.2023 г. С Искане за представяне на документи

№П-22221423018084-040-001 от 26.01.2023 г. са изискани писмени обяснения и доказателства във връзка с доставката по фактура №[ЕГН] от 26.10.2020 г., в т.ч. договор, анекси, приемо-предавателни протоколи, стокови разписки за предаване на стоките на клиента, транспортни документи за извършения транспорт и други документи, описани подробно на стр. 10 в РД. С писмо вх. №П-22221423018084-ПРД-001-И от 26.01.2023 г. са представени документи, напълно идентични с представените от „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, а именно: фактура №[ЕГН] от 26.10.2020 г., Договор за покупко-продажба на оборудване от 15.07.2020 г. с Приложение 1 и допълнително споразумение 28.09.2020 г., два приемо-предавателни протокола от 26.10.2020 г. /за доставка на оборудване и течен тор/, invoice №2435 от 12.10.2020 г. от UNI CO S.R.L. /Италия/, VIN №IT09774790159 и транспортни документи. От дружеството не са представени писмени обяснения и документи за търговските обекти, от които извършва дейността си, оборотна ведомост и главна книга за периода, счетоводни справки за завеждане и отписване на стоките, документи за разплащане, нито запис на заповед.

Ревизиращият екип е приел, че от страна на „ОС-СТРОЙ“ ЕООД не е декларирана покупка на стоки от UNI CO S.R.L. по invoice №2435/12.10.2020 г., тъй като не е представен протокол по чл. 117 от ЗДДС и такъв не е отразен в дневниците за продажби и покупки, респективно дружеството не си е самоначислило ДДС за вътреобщностно придобиване на стоки от UNI CO S.R.L., нито от друг контрагент. При проверка във ПП VIES е установено, че UNI CO S.R.L., което е с валиден VIN не е декларирало ВОД към българското дружество през 2020 г.

Извършена е проверка на дневниците за покупки на „ОС-СТРОЙ“ ЕООД и било установено, че в периода, за който се твърди, че са транспортирани стоките, няма декларирани никакви покупки /разходи/ на транспортни услуги, горива, наем на МПС, независимо, че в договора е вписано, че транспортът е за сметка на продавача, нито са отчетени покупки от посочения в представения транспортен документ превозвач. От извършена проверка в регистрите на НАП е установено също, че „ОС-СТРОЙ“ ЕООД няма назначени лица и не притежава дълготрайни материални активи /ДМА/.

От представените в хода на ревизията доказателства било установено, че „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД е закупило от „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД течна тор, която то е получило от „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД през месец август 2022 г. Предходният доставчик от своя страна е придобил стоките през месец октомври 2020 г. от „ОС-СТРОЙ“ ЕООД, а то ги е придобило през същия месец чрез В. от Италия от UNI CO S.R.L. Според писмени обяснения, стоките са предадени в склад на „ОРГАНИК ЛЕНД ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, находящ се в С.,[жк], [улица] през месец август 2022 г., като при получаването са съставени и подписани приемно-предавателни протоколи.

В тази връзка е посочено, че при извършените в хода на ревизията проверки на пряк и предходни доставчици не са представени доказателства, че същите се разполагали със стоките по вид и количество, отразени в издадените фактури и че са имали възможността да извършват разпоредителни действия със същите. Това е дало основание на органите по приходите да приемат, че издадените от „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД фактури, по които ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит не отразяват обективната

действителност, тъй като не са налице реално извършени доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и този факт няма как да не е известен на ревизираното дружеството, с оглед на това, че същото е получило само данъчни документи, но не и стоки. Посочено е, че целта на фактурираните доставки е да се намалява дължимия ДДС за внасяне, а в случая се акумулира данък за възстановяване, както и увеличаване на счетоводния разход, с който се намалява облагаемата печалба по ЗКПО.

Във връзка с установеното ревизиращият екип е достигнал до извода, че не са изпълнени изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, а фактурите на отговарят на изискванията на чл. 71 от ЗДДС, поради което на „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 64 800,00 лв. по фактурите, издадени от „БГ ГРАНИТИ“ ЕООД.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал изслушване на съдебно-счетоводна експертиза и допълнително представена такава. Съдът кредитира заключението на ССЕ, както и допълнително представено такова на вещото лице в съвкупност с останалите доказателства по делото, като обективно и безпристрастно дадено и неоспорено от страните. По делото е разпитан и свидетеля В. С. Т., като съдът кредитира показанията в съвкупност с останалите доказателства приложени по делото.

По приложимото право.

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно издадената заповед от директора на ТД на НАП - С.. РА е издаден в предвидената от закона писмена форма. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата

отмяна.

За резултатите от данъчната ревизия е съставен РД при спазване на установения в закона срок (до 14 дни от датата на приключване на ревизията), който надлежно и в срок е връчен на представляващ дружеството – жалбоподател.

В законоустановения срок по чл.117, ал.5 от ДОПК е постъпило възражение срещу доклада. Въз основа на установените с доклада данни, ревизията е приключила с издаване на оспорения РА от органа по приходите. РА е връчен надлежно. По изложените съображения съдът приема, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на данъчно задълженото лице.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт е приложен и РД, като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното производство е приключило в зададения срок.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Не е спорно, че „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД е регистриран като земеделски производител на 10.04.2020 г., а извършваната дейност през ревизирания период е отглеждане на трайни насаждения – лешници върху площ от 289 дка в местността „Сухи дол“, в землището на [населено място], обл. С. и продажба на опаковъчни кутии.

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112–120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК (арг. от § 2 ДР на ДОПК). Жалбоподателят черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Неизпълнението на задължението на ответника по доказателствата не освобождава дружеството-жалбоподател от тежестта да докаже наличието на всички предпоставки за съществуването на твърдяното от него право.

Предметът на оспорване в съдебното производство е сведен до това, дали

реално е извършена доставка, респ. има ли право оспорващото дружество да приспадне данъчния кредит по тях.

Отказът на право на данъчен кредит е в резултат на недоказани доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. Наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална доставка на стока по смисъла на чл. 6 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит (В т.см. Решение № 3178 от 15.03.2017 г. по адм. д. № 4707/2016 г. на ВАС, I отд.).

С определението по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест. В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от ревизираното лице задължения за ДДС. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество - възникване на право на данъчен кредит по конкретно посочените фактури. В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт - наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС. Изходящият относим факт за приложимостта на цитираните разпоредби от ЗДДС е установяването на реално осъществени доставки на стоки. Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

В нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е дадено определение за данъчен кредит, като това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, като в ал. 2 на същата разпоредба е уточнено, че правото на приспадане възниква, когато данъкът е станал изискуем. С разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с условието стоките и услугите да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. Легалната дефиницията за облагаема доставка е дадена в чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, а именно: всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Следва да се отбележи, че по делото не са събрани доказателства, нито са налице данни, че в случая е извършена данъчна измама и е нанесена вреда на държавния бюджет. Вярно е, че този въпрос е останал без доказване както в административното, така и в съдебното

производство. От друга страна обаче, по делото липсват доказателства или данни, че жалбоподателят е знаел или е бил длъжен да знае, че участва в данъчна измама, още по-малко пък, че е извършил такава.

Същевременно, съгласно разпоредбата на чл. 71, т. 1 ЗДДС лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато е изпълнило следните условия: притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В случая е безспорно доказано наличието на предпоставката по чл. 71, т.1 ЗДДС - притежаването на данъчни документи - фактури, издадени от прекия доставчик. За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 ЗДДС, следва да е изпълнено някое от условията, посочени в чл. 71 ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит винаги трябва да се държи сметка за това дали ли е облагаема доставка/услуга по смисъла на чл. 6/9, ал. 1 от ЗДДС и едва след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл. 71 от ЗДДС.

Разбирането, че добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги не следва да бъде санкциониран с отказ на право на данъчен кредит поради нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик, е последователно проведено с константната практика на СЕС.

Най-общо според изложеното в Решение от 21 юни 2012г. по обединени дела C-80/11 (Mahagibben kft срещу Nemzeti Adó-és Vámhivatal Döntéshelyi Regionális Adó Igazgatósága) и C-142/11 (Pieter Devid срещу Nemzeti Adó- és Vámhivatal Iszak-alföldi Regionális Adó Igazgatósága) във връзка с приложението на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347), ако е установено предаването и приемането на стоките между доставчика и получателя и последващата им реализация чрез облагаеми доставки и за целите на икономическата дейност, неизпълнението на задълженията на прекия доставчик или предходните по заприходяване на стоките в тяхното счетоводство или друго неизпълнение на задължения във връзка с воденото от тях счетоводство и доказването на произход на стоката или направени съпътстващи разходи, могат да обосноват отказ на право на данъчен кредит, само ако въз основа на обективни данни е установено, че получателят на стоките е знаел или е трябвало да знае, че конкретната сделка е част от данъчна измама, извършена от доставчика или стопански субект по веригата. В настоящия случай това не е установено, а органът по приходите не следва да вменява задължение на получателя на фактурата да извършва проверки на съдоговорителя си, каквито по принцип той не е длъжен да прави. Следователно в конкретния случай от една страна дружеството - жалбоподател притежава данъчни фактури, издадени съгласно всички правила на ЗСч и ЗДДС, а от друга - няма каквито и да било данни, че действията на преките

доставчици на жалбоподателя са неправомерни, както и за евентуални нарушения или измама от тяхна страна.

В същия смисъл е и решението на СЕС по дело С-324/11, според което Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото да приспадне дължимия или платен ДДС за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Уредбата на съюзното право, националното позитивно право и практиката на СЕС са разяснени в същия смисъл от изпълнителния директор на НАП в Указание № 20-00-134 от 21.06.2013 г. Така в раздел трети т. 1 от указанието се утвърждава, че "...не е допустимо да се обосновава теза за липса на доставка в условията на абсолютна симулация само с доказателства за нередности при доставчика или предходни доставчици, включително такива за липса на персонал, активи и т. н. Подобни доказателства биха могли само да подкрепят други основни доказателства, с които се установяват нередности при самия получател по така издадени фактури. Предвид събраните доказателства и установените обстоятелства, разгледани в съвкупност съдът намира за доказано, че доставките са осъществени и поради това необосновано е отказано признаването на данъчен кредит по посочените фактури.

Липсата на материален и персонален потенциал у доставчика за извършване на облагаемата доставка на услуга е индиция за несъществуваща доставка, без да е достатъчно за дисквалифициране на правото на данъчен кредит - вж. т.т. 44 и 45 от решението на СЕС по дело С-324/11 /"...Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че данъчнозадълженото лице не е проверило дали доставчиците по спорните фактури са имали кадрови, технически или най-общо казано ресурсен потенциал за покупка на доставената стока, не представлява обективно обстоятелство, от което може да се заключи, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че участва в сделка, свързана с измама с ДДС, когато този получател не е разполагал с данни, въз основа на които да заподозре наличието на нарушения или измама в това отношение от страна на този издател."

Не се установяват и „нередности“ при получателя по издадените фактури. Органите по приходите не оспорват редовността на воденото от ревизираното лице и неговите доставчици счетоводство. По записванията в счетоводствата на доставчика и получателя е оставена информационна следа за доставките, а позоваването на счетоводните записвания е допустимо при действието на чл. 51 от ДОПК.

Следва да се обърне внимание на мотивите на СЕС в решението си по дело С-142/2011, където СЕС приема, че от акта за преюдициално запитване по

С-142/2011 следва, че доставките на стоки/услуги/ впоследствие са използвани от жалбоподателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки /т.43/; данъчно-задълженото лице е получило стоките и услугите /т.45/; самият втори преюдициален въпрос по това дело /т.33/ съдържа предпоставката, че данъчната администрация не оспорва извършването на отразената във фактурата сделка.

Затова Решенията на СЕС по посочените по-горе дела, дават основание да се приеме, че при доказана реалност на предмета на пряката доставка на получателя по фактурата се следва данъчен кредит, който не може да бъде отказан поради действия на преките доставчици, които ревизираното лице не може да контролира. Без съмнение, тези решения следва да бъдат прилагани като прецедент при доказан /или безспорен /наличен при ревизираното лице или предмет на последваща облагаема доставка предмет на пряката доставка, като на РЛ не следва да се възлага доказателствена тежест относно обстоятелствата по т.61 от Решението от 21.06.2012г.: дали издателят на фактурата е ДЗЛ /в тази връзка и Решението от 22.12.2010г. по С-438/09 Dankowski/.

С оглед изложеното, съдът намира, че е налице доставка по смисъла на чл. 6/9 ЗДДС. Налице е прехвърлянето на собственост върху стока срещу насрещна престация на основание на сключена сделка. Налице са и предпоставките на чл. 71 ЗДДС. Освен това получателят на доставката, за която е начислен данък е регистрирано по ДДС лице към датата на възникване на данъчното събитие и към датата на издаването на данъчната фактура, данъкът по облагаемата доставка е начислен по смисъла на чл. 86 ЗДДС от регистрирано по този закон лице /доставчик/ най-късно към датата, на която изтича данъчният период, следващ периода, през който е възникнало данъчното събитие за облагаемата доставка; доставката, по която е начислен данъкът, е облагаема към датата на възникване на данъчното събитие; получената от внос стока или по облагаема доставка стока или услуга е използвана, използва се или ще бъде използвана за извършване на облагаеми доставки; получателят притежава данъчна фактура или данъчно дебитно известие, отговарящи на изискванията на Закона за счетоводството и на този закон, видно от представените с възражението към ревизионния доклад фактури.

С цел изясняване на спорните обстоятелства по делото съдът назначи ССЕ със задачи поставени от пълномощника по делото.

За да отговори на поставените задачи, вещото лице е прегледало приложените и приети по делото доказателства и допълнително представени от жалбоподателя документи.

Експертизата е направила анализ на наличните съпроводителни документи към процесните фактури, представени по делото и е обобщила информацията, която е представена в табличен вид като са използвани следните колони:

Колона 1 - номер на процесната фактура, която е издадена на жалбоподателя, в колона 2 е посочена дата, на която е издадена фактурата, в колона 3 -

контрагент по сделката (издател на процесната фактура), колона 4 - предмет на доставката, колона 5 - данъчна основа, колона 6 - начислен ДДС (представлява 20% от стойността на кол.5), колона 7 - обща стойност на фактурата (представлява сбор на кол.5 и кол.6), колона 8 - страница от делото, където е приложена процесната фактура, колона 9 - том от делото, в който е приложена страницата от кол. 8, колона 10 - вид плащане по сделката - когато е посочено по банка означава, че е проследено от банково извлечение, колона 11 - размер на платената сума по сделката, колона 12 - дата, на която е извършено плащането, колона 13 - придружителен протокол за предаване на предмета на сделката Колона 14 - протокола е приложен на съответната страница от делото Колона 15 - страницата от кол. 14 е приложена в конкретен том от делото, който е посочен в кол. 15, колона 16 - договор между страните по сделката (жалбоподателя и издателя на фактурата), който съпровожда фактурата, който е сключен на конкретна дата. Видно от горното следва, че съпроводителните документи по сделката са описани в колони 13 и 16 и те придружават процесните фактури, които са описани в колони от 1 до 7 вкл. Конкретно за данъчен период 01.08.2022 г.- 31.08.2022 г., по подадена СД с вх. № 221142935616/14.09.2022 г. корекцията от страна на ревизиращите на ползвания данъчен кредит от жалбоподателя е следната: по 5 броя фактури, подробно описани в табл. На л. 6, от 05.08., 19.08., 24.08, 30.08 и 10.08 2022 г., с контрагент „БГ Гранити“ ЕОООД, с предмет материали, всички с данъчна основа в общ размер на 324 000,00 лв., ДДС в размер на 64 800 лв., или общо в размер на 388 800,00 лв. В следваща таблица е посочен начислен ДДС, декларирано в размер на 1428,10 лв., установено 1428,10 лв. и разлика 0,00 лв.; данъчен е кредит, декларирано 65 898,82 лв., установено 1098 лв. и разлика 64 800,00 лв.; резултат декларирано е със знак минус 64 470,72 лв., установено е 329,28 лв. и разлика 64 800,00 лв.

За да отговори на поставения втори въпрос вещото лице е обобщило информацията в таблица на л. 8 от ССЕ. Взел е предвид представената счетоводна справка от счетоводството на жалбоподателя на счетоводна сметка 401 "Доставчици" за периода от 01.01,2022 до 31.12,2022г. по делото (приложена с молба на жалбоподателя от 15.05,2024г.). Вещото лице отново е посочило по 5 броя фактури, подробно описани в табл. На л. 6, от 05.08., 19.08., 24.08, 30.08 и 10.08 2022 г., с контрагент „БГ Гранити“ ЕОООД, с предмет течен тор, всички с данъчна основа в общ размер на 324 000,00 лв., ДДС в размер на 64 800 лв., или общо в размер на 388 800,00 лв. По отношение на осчетоводяването на 5 броя фактури при жалбоподателя е по дебит смет. Сметка 601 „Разходи за материали“ 4531 „Начислен ДДС покупки“ и за кредит смет. Сметка 401 „Доставчици“.

Относно подвъпроса дали са осчетоводени плащания по доставките, кога и в какъв размер експертът се е позовал на представената счетоводна справка от счетоводството на жалбоподателя на счетоводна сметка 401 "Доставчици" за периода от 01.01,2022 до 31.12,2022г. по делото (приложена с молба на

жалбоподателя от 15.05.2024г.) от която е установило, че относно плащането има само едно счетоводно записване на дата 23.09.2022г. за сумата 48 000лв., заплатени по банков път, за което в счетоводството на жалбоподателя е взета следната счетоводна операция: Дебит смет.см-ка 401 "Доставчици" = 48 000лв.; Кредит смет.см-ка 503 "Разплащателна сметка в лева" = 48 000лв. Във връзка с установеното е приел, че в счетоводството на жалбоподателя е осчетоводено плащане в размер на 48 000лв. по доставките от „БГ Гранити“ ЕООД на дата 23.09.2022г.

По отношение на подвъпроса дали получените при доставките стоки се използват за последващи доставки в извършваната от жалбоподателя търговска дейност и дали са отчетени приходи от продажбите на същите стоки, експертът се е позовал на писмените обяснения дадени от управителя на жалбоподателя (приложени на л.172 от делото) от които е установил, че процесните доставки на течен тор, закупен от „БГ Гранити“ ЕООД са вложени в лешниковата градина.

За ревизирия период Т. Х. ЕООД е декларирало в хода на ревизията, че отглежда трайни насаждения - лешници върху площ от 289 дка в местността Сухи дол в землището на [населено място], обл.С. и осъществява продажба на картонени опаковъчни кутии. Дружеството е регистрирано като земеделски производител на дата 10.04.2020 г.

Вещото лице е посочило, че за периода м.08.2022г. е представена по делото на л.100 и следващите счетоводна справка на счетоводна сметка 411 "Клиенти", която е водена в счетоводството на жалбоподателя, и е установило, че има осчетоводени приходи по вземания от клиенти за м.08.2022г. в размер на 8 568,47лв.(с вкл. в тях ДДС). Във връзка с това е приело, че не са налице данни за отчетени приходи от продажбите на същите стоки на трети лица - клиенти на „Търки хаус“ ЕООД.

Вещото лице е отговорило и на поставения въпрос дали доставчиците са отразили в подаваните до НАП регистри по ЗДДС издадените към жалбоподателя фактури. Посочило е, че констатациите в РД (виж л.33 гръб от делото, представляващ стр. 6 от РД), е установено, че при служебна проверка в информационните масиви на НАП проверяващите са констатирали, че в дневника за продажби по ЗДДС за м.08.2022г. на „БГ Гранити“ ЕООД е отразена фактура No [ЕГН]/19.08.2022г. с данъчна основа = 129 600лв. и ДДС - 25 920лв. Данъчната основа в размер на 129 600лв. се формира от стойността на данъчните основи по фактури No [ЕГН]/05.08.2022г. в размер на 64 800лв. (която фактура не е отразена в дневника за продажби по ЗДДС за м.08.2022г. на доставчика) и по фактура No [ЕГН]/19.08.2022г. в размер на 64 800лв., като общата стойност на двете фактури и дължим ДДС в общ размер на 25 920 лв. е начислен от дружеството доставчик „БГ Гранити“ ЕООД, както и ревизиращите са посочили, че дължимия ДДС е начислен от дружеството, съгласно чл.86 от ЗДДС.

По делото е представено и прието допълнително заключение на ССЕ, като с

молба, приложена на л.392 и следващите от делото са приложени следните документи:

1. Хронологичен регистър за 2022г.
2. Аналитичен регистър за 2022г. на смет.сметка 701”Приходи от продажба на продукция”

От тези счетоводни регистри експерта е установил, че от Т. хаус ЕООД са издадени следните фактури за продажби :

Ф-ра [ЕГН]/12.09.2022г.

Ф-ра [ЕГН]/12.09.2022г.

Ф-ра [ЕГН]/12.09.2022г.

Ф-ра [ЕГН]/12.09.2022г.

Ф-ра [ЕГН]/14.09.2022г.

Ф-ра [ЕГН]/14.09.2022г.

Ф-ра [ЕГН]/14.09.2022г.

Взета е и следната счетоводна операция за изписване на продадената продукция, направена на 30.09.2022г. :

Дебит смет. См-ка 701”Приходи от продажба на продукция” = 56 850 лв. за изписани 11 370 кг. продукция

Кредит смет.см-ка 303/1 „Продукция”= 56 850лв. за изписани 11 370кг. продукция

И приключване на смет.см-ка 701 „Приходи от продажба на продукция” със следната смет.операция :

Дебит смет. См-ка 701 „Приходи от продажба на продукция” = 11 573,50лв.

Кредит смет. см-ка 123 „Печалби и загуби от текущата година” 11 573,50 лв.

Представена е и VIES декларация за дан. период м.09.2022г. (виж л.401 от делото), от която вещото лице е установило, че са декларирани вътрешностни доставки на стоки в размер на 68 423,50лв.

Както и видно от дневника за продажби за м.09.2022г. на жалбоподателя (виж л.400 от делото) се установява, че дружеството е декларирало в своя дневник продажби по ЗДДС описаните по - горе фактури за продажба на продукция.

Видно от горното се установява, че е налице добита и продадена продукция от лешниковата градина за 2022 г. в размер на 11 370кг., чиято отчетна стойност възлиза на 56 850лв., а продажната ѝ стойност = 68 423,50лв. и от добива и продажбата е отчетена печалба в размер на 11 573,50лв.

В своето заключение вещото лице е посочило, че е налице добита и продадена продукция от лешниковата градина за 2022 г. в размер на 11 370кг., чиято отчетна стойност възлиза на 56 850лв., а продажната ѝ стойност = 68 423,50лв. и от добива и продажбата е отчетена печалба в размер на 11 573,50лв.

С цел изясняване на спорни обстоятелства по делото е разпитан като свидетел В. С. Т., която потвърждава, че работи от 2017 г. „Търки хаус“ ЕООД. Обяснява, че са получавали течен тор, като тубите са били около 20-25 литра, и са били тежки. Взимали са го от фирма, която се е намирала между „Ц. шосе“ и „П.“. Лично тя ги е взимала със служебния джип или нейният шеф, когато е бил

свободен. Не може да каже точно име на фирмата. Стоката са я карали в лешникова градина [населено място], че са използвали течният тор за торене, част от него в пръскачка, друга част в капково напояване. Влагали са го през лятото. Разказва, че лешниците се берат между септември и октомври и че е имало добив.

В тази връзка следва да се отбележи, че не се споделят изводите на ревизиращия екип, че липсват доказателства за превоз на стоката, предмет на доставка, още повече, че в случая е използвал личния автомобил на собственика на ревизираното лице. С оглед изложеното и мотивите за отказ да се признае право на приспадане на данък, съдът намира, че само поради единствения мотив за липса на кадрова и материална обезпеченост на преките доставчици не може да се ограничи правото на получателя по доставки на стоки и услуги да приспадне данъчен кредит за платени от него стоки и услуги, ползвани за целите в икономическата му дейност, при липса на данни за данъчна измама. В тази насока са Решения на С. по дело С-18/13, както и решения по делата „Б.“ и „Ф.“ и цитираната в тях практика. Режимът на правото на данъчен кредит, предвиден в Директива 2006/112 не допуска данъчнозадълженото лице, което не е знаело или не е могло да знае, че съответната сделка е част от извършена от доставчика данъчна измама или че сделка по веригата е опорочена, поради измама с ДДС, да бъде санкционирано, като не му бъде признато право на приспадане на ДДС. В случая органите по приходите излагат съображения, предимно свързани с липсата на кадрова обезпеченост на доставчиците, като в същото време не се позовават и не представят доказателства за наличие на данъчна измама.

Съгласно решение по дело С-18/13 от 13.02.2014 година обаче, именно данъчната измама трябва да бъде доказана във връзка с липсата на материална или кадрова обезпеченост, както и пропуските в счетоводната отчетност на доставчиците. При липса на установена данъчна измама, посочените пропуски сами по себе си не могат да бъдат основание за отказ да се признае правото на приспадане на данъчен кредит. В посоченото решение се разяснява, „ че само по себе си, за да се откаже признаването правото на приспадане, не е достатъчно да липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика или негов подизпълнител, нито разходите за услугата в счетоводната им документация да са неоправдани или в някои документи да липсват подписи на посочените като доставчици лица. Необходимо е още тези обстоятелства да сочат за наличието на измама и от обективните данни, предоставени от органите по приходите да се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която е обосновава правото на приспадане, е част от измама“. Съобразно т. 46-53 от визираното Решение на С. По дело С-342/11, в хипотезите, при които доставката не е извършена между посочените във фактурите страни, проверката дали самият издател на фактурата е осъществил въпросната сделка е предпоставена от наличието на конкретни улики за наличието на измама, предоставени от данъчния орган/т.

53/. Това разбиране е застъпено и в т. 61 и т. 62 от решението на СЕС. По обединени дела С -80/11 и С-142/11, съобразно които „данъчната администрация не може по принцип да изисква от данъчнозадълженото лице, което иска да упражни правото на приспадане на ДДС, от една страна, да провери, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и внасяне на ДДС, за да се увери, че доставчиците нагоре по веригата не са извършили нарушения или измама, или, от друга страна да притежава документи в това отношение.

В обобщение следва, че наличието на преки доказателства за реалност на доставките на стоки, каквито ревизираното лице при проявена дължима грижа е обезпечило още в хода на своята търговска дейност, като съставя различни по вид писмени доказателства (фактури, хронология на осчетоводените документи, приемо-предавателни протоколи, оборотни ведомости и др.) дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за успешно проведено от страна на жалбоподателя главно и пълно доказване на настъпване на юридически факти, водещи до възникване на право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Неоткриването на трети лица на адресите на управление само по себе си не може да формира изводи във вреда на ревизираното лице, но доказателствената празнота следва да се цени наред с всички останали факти и обстоятелства, установени по време на данъчната ревизия. В случая обстоятелството на ненамирането на доставчиците на адресите, обсъдено съвкупно с фактите, разгледани по-горе в мотивите на настоящото решение не разколебава извода за доказана реалност на процесните доставки.

В резултат, съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. По изложените съображения съдът приема, че РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменен.

Относно разноските.

Представени са доказателства за заплатена държавна такса в размер от 50.00 лв. и 1050 лв. за ССчЕ и 7 478,40 лв. адвокатски хонорар. Така разноските, които следва да бъдат заплатени на жалбоподателя възлизат на 8 578,40 лв. Неоснователни са възраженията за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, Настоящият състав приема, че договореният и заплатен размер на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя в размер на 7 478,40 лв., малко над минимално определения (дължим по наредба е 5836 лв. без ДДС или 7003,20 с ДДС), но въпреки това не е прекомерен съобразно защитавания материален интерес, реализираната от процесуалния представител защита (проведени са 6 броя съдебни заседания, правени са доказателствени искания, изслушани са две ССЕ и е разпитан свидетел), както и правната и фактическата сложност на спора.

Следва да се отчита, че съгласно § 2а от ДР на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за регистрираните по ДДС адвокати дължимият ДДС се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото възнаграждение. В настоящия случай присъденото възнаграждение е с включен ДДС, за което са налице доказателства за изплащането му.

Във връзка с гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез В. Г. Г., в качеството на пълномощник, срещу Ревизионен акт №Р-22221422005480-091-001 от 06.04.2023 г., издаден от ТД на НАП С. град и потвърден с Решение № 1501/20.10.2023 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 64 800,00 лв. за данъчен период месец август 2022 г. и е определен ДДС за внасяне в размер на 329,28 лв. и лихва в размер на 19,91 лв., при деклариран от дружеството данък за възстановяване в размер на 64 470,72 лв.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП да заплати на „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 8 578,40 лв. разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: